

ה"ת 44450/04/18 - יוסף כליב נגד משטרת ימ"ר חוף, מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 44450-04-18 כליב נ' משטרת ימ"ר חוף ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	יוסף כליב
נגד	
משיבות	1. משטרת ימ"ר חוף 2. מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה

החלטה

במסגרת חקירה המתנהלת על ידי המשיבות, ניתנו צווים ונתפסו נכסים שונים של החשודים בפרשה. בין היתר, נתפס רכב מסוג פורשה, מ.ר. 96-135-69 הרשום על שם המבקש.

הצדדים הגיעו לכלל הסכמות הנוגעות לשחרור הרכב לידי המבקש, בתנאים מסויימים. עם זאת, נותרה מחלוקת בנוגע לשתי סוגיות, ומשכך הוגשה הבקשה דנן.

המחלוקת הראשונה נוגעת לשאלה אם סכום ההפקדה [אשר מוסכם גם על המשיבות כי גובה ההפקדה יהא 90,000 ₪] יכול שייעשה בדרך של מתן ערבות בנקאית, או שמא (כטענת המשיבות) יש מקום להורות על הפקדת סכום במזומן בלבד.

בעניין זה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי הדין עם המבקש. לא מצאתי יש ממש בהתעקשות המבקשות כי יופקד סכום במזומן דווקא, ולא ערבות בנקאית. אף הסבריו של נציג יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי במהלך הדיון - לא שכנעו אותי כי יש הצדקה לעמדה נוקשה זו. האפשרות של הפקדת ערבות בנקאית כחלופה להפקדת סכום במזומן, במקרים בהם שוחררו כלי רכב תפוסים - ידוע ומוכרת מזה עשרות שנים [ר' למשל בש"פ 6159/01 יונס אבו עמר נ' מדינת ישראל וההפניות שם]. העובדה כי ייתכן שהשקעת הסכום במזומן על ידי האפוטרופוס תישא תשואה כלשהיא - אינה מצדיקה, לכשעצמה, העדפת המסלול האחד על פני השני (מה גם שפער התשואות בין שני המסלולים - העומד על כ- 3% בשנה - אינו משמעותי, ודאי לא כאשר סכום ההפקדה המדובר עומד על 90,000 ₪). אף לא מצאתי בדברי נציג המשיבות הסבר מניח את הדעת למה שנראה כשינוי או סטייה מעמדה עקבית של המדינה, מזה עשרות בשנים, בדבר שחרור כלי רכב בכפוף לתנאים מגבילים הכוללים הפקדה במזומן או ערבות בנקאית על סכום זהה.

נראה כי אין מקום להכביד על המבקש ולעמוד על הפקדת סכום במזומן דווקא (ולא ערבות בנקאית, כבקשתו). נראה כי הצעת המבקש, לפיה הרכב ישוחרר בכפוף להפקדת ערבות בנקאית על סך 90,000 ₪, הצמודה למדד המחירים לצרכן - סבירה בנסיבות העניין. עם זאת, לא מצאתי לנכון לקבל את טענת הסנגור בדבר הגבלה בזמן של הערבות הבנקאית, בשים לב לעובדה כי מדובר בחקירה כלכלית מורכבת שעשויה לארוך זמן רב.

אף לא מצאתי מקום להיעתר לעמדת המשיבות, לפיה הרכב לא ישוחרר טרם המצאת רישיון רכב תקף (טסט) וביטוח. נכון לעתה, ובשל משך הזמן הממושך בו תפוס הרכב בידי המבקשות - פקע רישיון הרכב ויש לערוך לו מבחן רישוי (לאחר הוצאת פוליסת ביטוח מתאימה, שאף היא כרוכה בעריכת שינויים במיגון לרכב). עם זאת, ועד להמצאת רישיון רכב ופוליסת ביטוח תקפים על ידי המבקש, יש מקום בהגדלת ערבויות, בדרך של חתימת המבקש על התחייבות עצמית (אשר תבוטל עם המצאת המסמכים האמורים).

סוף דבר, אני מורה כדלהלן:

א. הרכב ישוחרר בכפוף להמצאת ערבות בנקאית על סך 90,000 ₪, בלתי מותנית, בלתי מוגבלת בזמן, וצמודה למדד המחירים לצרכן.

ב. הרכב ישוחרר למבקש עם המצאת הערבות הבנקאית הנ"ל, והוא מתחייב להמציא למבקשת, בתוך 21 יום מיום שחרור הרכב, רישיון רכב תקף ופוליסות ביטוח תקפות (חובה ומקיף). עד להבטחת התחייבות המבקש להמצאת רישיון הרכב ופוליסת הביטוח כאמור - יחתום המבקש על התחייבות עצמית על סך 200,000 ₪. עם המצאת המסמכים הנ"ל לידי המבקשת - תבוטל ההתחייבות העצמית עליה חתם המבקש.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

שמעתי את טענות הצדדים

ניתנה היום, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.